**Republica Moldova**
**mun. Chișinău, str. Kiev nr. 3**

Dosarul nr. 3-2920/2022

**H O T Ă R Â R E**

în numele Legii

Dispozitivul hotărârii judecătorești a fost pronunțat în ședința de judecată desfășurată în data de **30 mai 2025, în Republica Moldova, mun. Chișinău, str. Kiev nr. 3.**

În conformitate cu art. 226 alin. (2) Cod administrativ, deoarece participanții la proces au depus cerere de apel, hotărârea este **întocmită integral în termen de 45 de zile lucrătoare** calculate începând cu data recepționării materialelor cauzei.

30 mai 2025 mun. Chișinău

**Judecătoria Chișinău**
**sediul Rîșcani**

În conformitate cu art. 46 alin. (1) CPC, instanța de judecată
specializată pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ:
Președintele ședinței, judecător, Bolocan Elena,
Grefier, Negru Elena,

Cu participarea: Reprezentantului reclamantului, avocatul Ctitor Natalia,
Reprezentantului autorității publice pârâte, Travinskaia Irina,
Fiind respectată procedura legală de citare a participanților la proces, înaintea pronunțării pe fond, participanților la proces având posibilitatea de a-și expune punctul de vedere verbal și/sau scris în conformitate cu art. 38, 218 Cod administrativ al RM,

Examinând în **ședință publică în limba de stat în procedura contenciosului administrativ în limitele controlului judecătoresc – acțiunea în contencios administrativ** înaintată de Savva Larisa împotriva Preturii sectorului Rîșcani mun. Chișinău privind anularea actului administrativ individual defavorabil, constatarea nesoluționării cererii prealabile de suspendare a executării actului administrativ individual defavorabil și compensarea cheltuielilor de judecată, –

**C o n s t a t ă:**

**Acțiunea în contencios administrativ:** În data de 28 noiembrie 2022, Savva Larisa, prin intermediul avocatului Ctitor Natalia, s-a adresat în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată împotriva Preturii sectorului Rîșcani mun. Chișinău privind anularea actului administrativ individual defavorabil, constatarea nesoluționării cererii prealabile de suspendare a executării actului administrativ individual defavorabil și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii se indică, că reclamanta deține în proprietate privată construcțiile amplasate pe terenul din str. *****, mun. Chișinău, identificat cadastral cu nr.*****. Dreptul de proprietate a fost înregistrat în RBI la 24.04.2011, în baza Contractului de vânzare cumpărare din 21.04.2011. Terenul pe care sunt amplasate construcțiile este proprietate municipală, cu modul de folosință „pentru construcții”, cu suprafața de 0,05 ha, care era împrejmuit de un gard, construit încă prin anii 1960, or, la momentul dobândirii dreptului de proprietate asupra construcțiilor acest gard avea o existență fizică. Pe parcursul anilor, reclamanta realiza lucrări de

construcție a spațiilor ce îi aparțin, dar și suporta costuri de menținere în stare bună a gardului ce împrejmuia terenul pe care sunt amplasate construcțiile sale, or, acest gard constituia o protecție de accesul persoanelor străine și a boschetarilor pe terenul, unde se păstrau inclusiv diverse materiale de construcție, ce îi aparțineau.

Notează că, la 24 august 2022, reclamanta a luat cunoștință cu Dispoziția Preturii sectorului Rîșcani, nr. 127 din 10.08.2022, semnată de pretorul Vlad Melnic, prin care se dispunea, printre altele: „1. Demontarea și evacuarea gardului neautorizat cu lungimea totală ... metri, construit neautorizat pe terenul cu nr cadastral ... din domeniul public, proprietate a mun. Chișinău, amplasat în parcul - pădure „*****”, din sectorul Rîșcani, mun. Chișinău, vis-a-vis de blocul locativ din str. *****; 3. Cheltuielile pentru lucrările de demontare și evacuare vor fi acoperite de către Direcția generală finanțe, conform devizului de cheltuieli, din contul mijloacelor financiare prevăzute în buget.”

Intuind că actul administrativ se referă la demontarea gardului ce împrejmuiește terenul pe care sunt amplasate construcțiile sale, în aceeași zi, la 24.08.2022, reclamanta a formulat o cerere prealabilă, prin care a solicitat: „1. De a face claritate subsemnatei, dacă Dispoziția vizată se referă la demontarea gardului ce delimitează terenul cu nr. cadastral *****, din str. *****, mun. Chișinău, pe care sunt amplasate construcțiile - proprietate a subsemnatei și pe care se află diverse bunuri și utilaje necesare procesului de întreținere și definitivare a construcțiilor - proprietate privată a subsemnatei; 2. În cazul unui răspuns afirmativ, solicităm: anularea Dispoziției nr 127 din 10.08.2022, ca fiind un act administrativ emis cu depășirea limitelor dreptului discreționar, or, gardul despre care este vorba în Dispoziția contestată, a fost construit aproximativ în anii 1960, pe perimetrul actual, în acest sens existând constatatoare în dosarul cadastral, iar subsemnata nu a realizat careva modificări ale perimetrului hotarului pe care este amplasat gardul. Respectiv nu poate fi vorba despre construcții neautorizate, gardul fiind necesar în cazul dat pentru a delimita terenul aferent construcțiilor - proprietate a subsemnatei, necesar pentru întreținerea și deservirea inginerească a construcțiilor și pe care actualmente se află materiale de construcție, utilaje și mecanisme de construcție - proprietate privată a subsemnatei. În conformitate cu prevederile art. 172 CA al RM solicităm suspendarea executării Actului administrativ vizat în prezenta până la definitivarea procedurii administrative, ce urmează a fi inițiată în baza prezentei Cereri prealabile.”

Menționează că, tot la 24 august 2022, peste vreo 4 ore de la înregistrarea cererii prealabile, pârâtul a recurs la executarea Dispoziției nr 127 din 10.08.2022, contrar prevederilor legale, fiind demolat gardul. Insistențele reclamantei, care era prezentă în timpul demolării și evacuării gardului, de a i se oferi un proces verbal de demontare și de inventariere a bunurilor evacuate, au rămas neauzite.

Reiterează că, gardul demolat a fost de multiple ori reparat de reclamantă pentru a evita ruinarea acestui, pe perimetrul interior al gardului se aflau depozitate materiale de construcție ale reclamantei (lemn, piloni și blocuri din beton, plasă metalică, saci cu ciment, nisip și altele) cu valoarea de aproximativ 50000 lei - toate fiind încărcate și evacuate de către reprezentanții Preturii, fără a i se oferi actele solicitate.

Partea reclamantă precizează că, la data de 02 septembrie 2022, pârâtul a comunicat răspunsul la cererea prealabilă depusă la 24 august 2022, ulterior executării demolării, prin care a respins solicitarea de suspendare a actului administrativ contestat. Totodată, pârâtul a omis să se pronunțe asupra celorlalte două capete de cerere, referitoare la clarificarea conținutului Dispoziției nr. 127 din 10.08.2022 și la anularea acesteia.

Consemnează că, în aceste circumstanțe, la 08 septembrie 2022, reclamanta a înregistrat o cerere de compensare a prejudiciului material cauzat în cadrul lucrărilor de demolare a gardului, realizate de pârât la 24.08.2022 și evacuarea inclusiv a bunurilor reclamantei.

Prin Nota informativă nr. 04/S-499/22 din 15.09.2022, pârâtul i-a comunicat reclamantei precum că pentru a-și revendica bunurile, aceasta ar trebui să compenseze costurile de demontare, demolare, evacuare..., fiind lipsă careva acte administrative în sensul enunțat în privința acestei, or, potrivit conținutului Dispoziției nr. 127 din 10.08.2022, pct. 3, „Cheltuielile pentru lucrările de demontare și evacuare vor fi acoperite de către Direcția generală finanțe, conform devizului de cheltuieli, din contul mijloacelor financiare prevăzute în buget."

Specifică, că prin cererea prealabilă din 17.10.2022, reclamanta a invocat revendicări de compensare a prejudiciului material în cuantum de 50000 lei și moral în cuantum de 100000 lei, ca urmare a comportamentului abuziv și ilegal al pârâtului în cadrul executării actului administrativ contestat și privarea reclamantei de bunurile ce îi aparțin cu drept de proprietate privată, acestea fiind evacuate de reprezentanții pârâtului, fără a-i oferi careva înscrisuri justificative și confirmative. Însă, prin Nota informativă din 27.10.2022, pârâtul a respins revendicările de compensare a prejudiciilor materiale și morale.

Cu referire la cerința de anulare a Dispoziției pârâtului nr.127 din 10.08.2022, partea reclamantă arată că, potrivit art. 10 alin. (1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Examinând conținutul actului contestat, reclamanta constată că, deși acesta întrunește, în aparență, trăsăturile unui act administrativ individual, în realitate are caracter impersonal, întrucât nu identifică în mod exact destinatarii săi sau subiecții de drept vizați, nu precizează elemente esențiale precum locația, parametrii, volumul sau alte date concrete privind aplicabilitatea măsurii, nu conține mențiuni privind modalitatea de contestare a actului. Din aceste motive, actul nu corespunde cerințelor art. 139 alin. (1) Cod administrativ, care prevede că „un act administrativ individual devine valabil pentru persoana căreia îi este destinat sau care este afectată de el în momentul în care i se comunică acesteia, cu excepția cazului când actul administrativ însuși stabilește o dată ulterioară pentru obligativitatea sa".

În plus, reclamanta susține că pârâtul a emis actul cu încălcarea art. 137 CA al RM, întrucât nu a acționat cu bună-credință și în limitele dreptului discreționar, a aplicat un tratament diferit față de cazuri similare, fără un motiv obiectiv, nu a respectat practica proprie a autorității în materie, potrivit căreia, în situații de constatare a construcțiilor neautorizate, subiecții sunt în mod normal notificați/preavizați și somați să demoleze construcțiile, iar în caz de refuz se inițiază proceduri contravenționale în temeiul art. 179 Cod contravențional (conform practicii judiciare autohtone).

În speță, pârâtul a procedat la demolare fără a notifica reclamanta, deși aceasta era beneficiara și posesoarea gardului vizat și era ușor identificabilă în baza datelor din RBI. În opinia reclamantei, această conduită urmărea eludarea mecanismelor legale de protecție împotriva abuzurilor, privând-o de posibilitatea de a-și exercita dreptul la apărare.

Cu privire la capătul de cerere privind obligarea pârâtului să emită o Decizie de compensare în favoarea reclamantei pentru prejudiciile materiale și morale suferite ca urmare a demolării abuzive a gardului, deposedării de bunuri și nerespectării procedurii legale de suspendare a actului administrativ, reclamanta arată că, de îndată ce a luat cunoștință de

conținutul Dispoziției nr. 127 din 10.08.2022, a depus la pârât cererea prealabilă din 24.08.2022, solicitând, printre altele, suspendarea executării actului administrativ contestat.

În aceeași zi, la doar câteva ore de la înregistrarea cererii, pârâtul a procedat la executarea dispoziției, acționând contrar art. 171 alin. (4) Cod administrativ al RM, potrivit căruia:

„Actele administrative individuale sunt executorii din momentul survenirii obligativității lor, cu excepția cazului când executarea lor este suspendată prin decizia autorității publice sau prin act judecătoresc de dispoziție. Dacă se depune o cerere de suspendare a executării actului administrativ individual, acesta poate fi executat doar după soluționarea cererii respective.” Prin urmare, pârâtul a acționat ilegal, limitând reclamanta în exercitarea drepturilor sale procedurale, privând-o de protecția conferită de mecanismele legale privind suspendarea executării actelor administrative și de posibilitatea de a sesiza instanța în baza art. 214 alin. (1) CA al RM.

Totodată, menționează că, în cadrul executării actului administrativ, la 24.08.2024, reprezentanții pârâtului au ridicat aparținând reclamantei, constând în materiale de construcție aflate pe perimetrul interior al gardului demolat, în valoare de 50.000 lei, fără a întocmi proces-verbal de ridicare sau inventariere a bunurilor, în pofida solicitării exprese a reclamantei. Mai mult, prin răspunsurile transmise la cererile prealabile, pârâtul nu a negat ridicarea bunurilor, ci a condiționat restituirea acestora de achitarea costurilor de demolare și evacuare a gardului, deși Dispoziția contestată stabilea că aceste costuri sunt suportate de autoritatea publică locală.

Prin urmare, în temeiul celor expuse, partea reclamantă solicită: - anularea actului administrativ individual - Dispoziția Preturii sectorului Rîșcani, nr. 127 din 10.08.2022 „Cu privire la demontarea și evacuarea amenajărilor neautorizate din mun. Chișinău, sectorul Rîșcani, str. *****”; - obligarea pârâtului să emită un act administrativ individual prin care să compenseze reclamantei prejudiciul material în cuantum de 50.000 lei și prejudiciul moral în cuantum de 100.000 lei; - obligarea pârâtului la compensarea cheltuielilor de judecată.

Cererea de concretizare a pretențiilor acțiunii în contencios administrativ: La data de 14 octombrie 2024, reprezentantul reclamantei, avocatul Ctitor Natalia, a depus cerere de concretizare a pretențiilor din acțiune. (f.d.71-72)

Astfel, partea reclamantă solicită: - anularea actului administrativ individual - Dispoziția Preturii sectorului Rîșcani, nr 127 din 10.08.2022 „Cu privire la demontarea și evacuarea amenajărilor neautorizate din mun. Chișinău, sectorul Rîșcani, str. *****”; - obligarea pârâtului să emită un act administrativ individual prin care să compenseze reclamantei prejudiciul material în cuantum de 50.000 lei și prejudiciul moral în cuantum de 100.000 lei; - constatarea nesoluționării de către Pretura sectorului Rîșcani a cererii prealabile din 24.08.2022 privind suspendarea executării Dispoziției nr.127 din 10.08.2022; - obligarea pârâtului la compensarea cheltuielilor de judecată.

***Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, din 30 mai 2025**, **a fost declarată inadmisibilă** acțiunea în contencios administrativ înaintată de Savva Larisa împotriva Preturii sectorului Rîșcani mun. Chișinău privind obligarea emiterii actului administrativ individual de acordare a despăgubirilor pentru prejudiciul cauzat prin emiterea unui act administrativ individual ilegal – deoarece reclamanta nu a respectat procedura prealabilă și nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 208 Cod administrativ al RM. (a se vedea f.d.122-126)

**Referința pârâtului Pretura sectorului Rîșcani mun. Chișinău**: În apărarea sa pârâtul a înaintat referință, solicitând declararea ca inadmisibilă a acțiunii înaintate de Savva Larisa, iar în cazul în care instanța o va considera admisibilă, pârâtul a solicitat respingerea ca neîntemeiată a acțiunii în contencios administrativ formulată de către Savva Larisa. (a se vedea f.d.31-37)

**<u>În cadrul dezbaterilor judiciare</u>, în temeiul art. 218 Cod administrativ al RM, art. art. 211, 213, și art. 233 Cod de procedură civilă al RM:**

În ședința de judecată, reclamanta Savva Larisa nu s-a prezentat, fiind reprezentată de către avocatul Ctitor Natalia, care a susținut în fapt și drept cererea de chemare în judecată, solicitând admiterea integrală a acțiunii în contencios administrativ.

Reprezentantul autorității publice pârâte, Travinskaia Irina, în ședința de judecată a solicitat respingerea acțiunii în contencios administrativ ca fiind neîntemeiată, în baza circumstanțelor de fapt și drept în referință.

**Martorul Savva Leonid, fiind audiat în cadrul cercetării judecătorești**, a declarat că, este fostul soț al reclamantei Savva Larisa; au divorțat aproximativ în anul 2015, s-au separat, iar în jurul anului 2018 s-au împăcat și, în prezent, locuiesc împreună. Construcția lit. A, cu numărul cadastral terminat în 01, situată pe str. *****, aparține soției sale, Savva Larisa, având destinație nelocativă, comercială. În jurul construcției exista un gard, indicat și în planul BTI, atât construcția, cât și gardul provenind din perioada sovietică. Planul BTI arată poziționarea gardului. Pe teritoriu se aflau schele, deoarece au făcut reparație, și elemente de tip șveler folosite în construcții.

Martorul a declarat că a fost telefonat de vecini, care l-au anunțat că la fața locului au venit lucrători ai Preturii pentru a demonta gardul. S-a deplasat imediat și a solicitat actul în baza căruia urma să fie efectuată demontarea, i-a fost prezentată Dispoziția Pretorului, în care se menționa că persoane necunoscute au construit gardul ilegal, era anexată și o imagine cu casa vecinilor.

La fața locului erau prezenți lucrătorii care s-au ocupat nemijlocit de demontarea gardului. Inițial nu se afla niciun reprezentant al Preturii, abia în jurul orei 12:00 s-au prezentat pretorul, vice-pretorul și încă o persoană responsabilă. La momentul efectuării lucrărilor de demontare a gardului a solicitat să fie consemnat tot ceea ce se ridică de la fața locului, însă i s-a refuzat. Agentul de poliție prezent a dat indicații ca bunurile reclamantei să nu fie ridicate și să fie întocmit un borderou cu privire la acestea și la cantitatea lor, însă aceste indicații nu au fost respectate, iar după plecarea agentului de poliție, lucrătorii au ridicat bunurile. A declarat că, personal a efectuat filmări cu telefonul personal, de model „Xiaomi", pentru a avea dovezi. Ulterior datei de 24 august, nu a primit informații despre caz din partea autorităților.

**<u>Admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ:</u>**

În fapt și în drept, obiectul acțiunii în contencios administrativ îl constituie acțiunea în contencios administrativ înaintată de Savva Larisa împotriva Preturii sectorului Rîșcani mun. Chișinău privind anularea actului administrativ individual defavorabil, constatarea nesoluționării cererii prealabile de suspendare a executării actului administrativ individual defavorabil și compensarea cheltuielilor de judecată.

În drept, instanța de judecată reține că, în temeiul art. 17 din Codul administrativ, **drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.**

În temeiul art. 189 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, **orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.** O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci cînd **autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.**

În temeiul art. 206 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ

individual (acțiune în contestare); b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare); c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare); d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ).

Acțiunea în constatare prezumă existența unui interes îndreptățit pentru constatarea solicitată. Acțiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul își poate sau și-ar putea revendica drepturile printr-o altă acțiune prevăzută la alin. (1), cu excepția situației cînd se urmărește constatarea nulității unui act administrativ individual sau normativ.

În temeiul art. 207 alin. (1) din Codul administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sînt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

În temeiul art. 207 alin. (2) din Codul administrativ, acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special cînd: a) există o hotărîre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209; e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17; f) nu sînt întrunite condițiile prevăzute la art. 208 CA – procedura prealabilă; g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens;

h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

În temeiul art. 209 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător.

Dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau în decizia cu privire la cererea prealabilă ori este indicată incorect, înaintarea acțiunii în contencios administrativ se admite în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă.

Astfel, analizând materialele dosarului judiciar prin coroborare cu materialele dosarului administrativ, respectiv argumentele participanților la proces, având în vedere faptul că, în prezenta cauză părțile nu au invocat, precum nici nu au probat prin probe pertinente că ar exista o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept, că ar exista o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept, că

între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare sau că, la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept, –

Nu sunt temeiuri de a considera că acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209 din Codul administrativ, a fost respectată procedura de adresare în instanța de judecată, acțiunea a fost semnată și depusă de către reprezentantul reclamantului, avocatul Ctitor Natalia, iar reclamantul poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17 din Codul administrativ, –

Instanța de judecată ajunge la concluzia că, acțiunea în contencios administrativ înaintată de Savva Larisa împotriva Preturii sectorului Rîșcani mun. Chișinău privind anularea actului administrativ individual defavorabil, constatarea nesoluționării cererii prealabile de suspendare a executării actului administrativ individual defavorabil și compensarea cheltuielilor de judecată, întrunește condițiile pentru admisibilitate unei acțiuni în contenciosul administrativ și, respectiv, este **legal și întemeiat să efectueze controlul judecătoresc al activității administrative desfășurate de autoritatea publică pârâtă**.

Cu referire la excepția de inadmisibilitate invocată în temeiul art. 207 alin. (2) lit. e) Cod administrativ, instanța de judecată consideră eronate argumentele autorității publice pârâte, care invocă inadmisibilitatea acțiunii înaintate, or, în esență, reclamantul înaintează acțiune în contestarea/anularea dispoziției nr.127 din 10.08.2022 „Cu privire la demontarea și evacuarea amenajărilor neautorizate din mun. Chișinău, sectorul Rîșcani, str. *****”, act administrativ individual care, reieșind din circumstanțele de fapt constatate de autoritate în cadrul procedurii administrative și efectele sale, este defavorabil Larisei Savva, care pretinde că bunurile mobile evacuate ar constitui proprietatea privată a reclamantului și în privința cărora autoritatea admite că bunurile pot fi restituite în circumstanțele în care se compensează cheltuielile suportate de executantul lucrărilor de demolare, precum și cheltuielile de transport și de depozitare (fapte care rezultă din nota informativă nr. 04/5-499/22 din 15 septembrie 2022, f. dos. administrativ 41-43)**.**

Prin urmare, în conformitate cu art. 17, 20, 39, 189 Cod administrativ al RM, reclamantul este în drept să revendice încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice prin înaintarea unei acțiuni în contencios administrativ, iar instanța de judecată este obligată să examineze în fond, or, reieșind din circumstanțele cauzei **controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit.**

**Aprecierea instanței de judecată** cu privire la **fondul acțiunii în contencios administrativ:** Audiind explicațiile participanților la proces, examinând circumstanțele de fapt și drept invocate prin prisma probelor pertinente și concludente administrate în proces, instanța de judecată ajunge la concluzia **că este legal și întemeiat să respingă ca neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ**, având în vedere argumentele reținute *infra.*

**Obiectul juridic al acțiunii în contencios administrativ** îl constituie cererea de chemare în judecată înaintată de Savva Larisa împotriva Preturii sectorului Rîșcani mun. Chișinău privind anularea actului administrativ individual defavorabil, constatarea nesoluționării cererii prealabile de suspendare a executării actului administrativ individual defavorabil și compensarea cheltuielilor de judecată, **care constituie acțiune în contestare.**

Astfel, **în fapt**, **apreciind obiectiv explicațiile participanților la proces prin coroborare cu înscrisurile care constituie parte integrantă a dosarului administrativ și a dosarului judiciar**, pertinente și concludente pentru judecarea completă și obiectivă a cauzei prin prisma prevederilor art. art. 117 – 122, art. 130 CPC, instanța de judecată constată următoarele circumstanțele de fapt:

Conform informației din Registrul bunurilor imobile, terenul cu numărul cadastral *****face parte din domeniul public, proprietate a municipiului Chișinău, în temeiul Deciziei Consiliului local nr.2/18-2 din 27.02.2014. (f.d.3 dosar administrativ)

Terenul cu numărul cadastral *****reprezintă, de asemenea, proprietate a municipiului Chișinău. Pe acest teren sunt amplasate construcțiile cu numerele cadastrale *****(construcție comercială - prestarea serviciilor) și *****(construcție nefinalizată), ce aparțin în drept de proprietate pe numele Larisei Savva, în proporție de ½ cotă parte. (f.d.5 dosar administrativ)

La 14 iulie 2022, în temeiul Dispoziției Primarului General al mun. Chișinău nr.869-d din 18.12.2019 „Cu privire la inventarierea construcțiilor neautorizate din sectoarele municipiului Chișinău", agentul constatator Stafi Maicăl, cu participarea specialistului Secției urbanism și arhitectură din cadrul Preturii sectorului Rîșcani, Camburian Eugeniu, au efectuat cercetarea la fața locului și au întocmit proces-verbal. În acesta s-a consemnat că „obiectul cercetării reprezintă gardul montat pe terenul municipal cu nr. cadastral *****, construit din materiale diverse (lemn, plasă metalică, țevi metalice), cu dimensiuni totale de cca 50,56 m. Gardul împrejmuiește o construcție cu suprafața la sol de cca 230 m², amplasată pe terenul cu nr. cadastral *****, modul de folosință – construcție comercială (prestarea serviciilor). Obiectul cercetării este situat vis-a-vis de blocul locativ din mun. Chișinău, sect. Rîșcani, str. *****." La proces-verbal au fost anexate 9 planșe foto ilustrative (f.d.1-18 dosar administrativ)

La 10 august 2022, prin Dispoziția Pretorului sectorului Rîșcani nr.127, s-a dispus demontarea și evacuarea gardului neautorizat, cu lungimea totală de 50,56 metri, edificat pe terenul cu numărul cadastral *****, domeniu public al mun. Chișinău, amplasat în parcul-pădure „*****", vis-a-vis de blocul locativ din str. *****. (f.d.19-20 dosar administrativ)

La 24 august 2022, reclamanta Savva Larisa a formulat cerere prealabilă prin care a solicitat anularea Dispoziției nr. 127 din 10.08.2022 și suspendarea executării acesteia până la definitivarea procedurii administrative. Reclamanta a invocat că gardul a fost construit în anii 1960 pe amplasamentul actual, fără modificarea ulterioară a perimetrului, având rol de delimitare a terenului aferent construcțiilor sale. Gardul era necesar pentru întreținerea și deservirea inginerească a construcțiilor, pe teren aflându-se materiale, utilaje și mecanisme de construcție proprietatea sa. (f.d.21-22 dosar administrativ)

Tot la 24 august 2022, reprezentanții Întreprinderii Municipale pentru Servicii Locale Rîșcani au pus în executare Dispoziția nr. 127/10.08.2022, demontând și evacuând gardul. Materialele rezultate au fost transmise la baza ÎMSL, fapt consemnat într-un act la care au fost anexate imagini foto. (f.d.25-28)

Prin răspunsul nr. 08/9-460/22 din 02.09.2022, Pretura sectorului Rîșcani a respins ca neîntemeiată solicitarea reclamantei privind suspendarea executării Dispoziției nr. 127/10.08.2022. (f.d.37-39 dosar administrativ)

La 26 august 2022, reclamanta a depus cerere către Pretura sectorului Rîșcani prin care a solicitat atribuirea în proprietate a terenului aferent construcțiilor cadastrale nr. *****și *****.02, cu suprafața necesară întreținerii și exploatării acestora, invocând urgența determinată de demontarea gardului și pericolul pentru securitatea bunurilor amplasate pe teren. (f.d.29 dosar administrativ)

Prin răspunsul nr. 04/S-469/22 din 02.09.2022, autoritatea publică a informat reclamanta că cererea sa a fost transmisă Direcției Generale Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare a Primăriei mun. Chișinău, întrucât atribuirea, concesionarea, darea în arendă sau în locațiune a bunurilor domeniului public ține de competența Consiliului municipal Chișinău. (f.d.32-33 dosar administrativ)

La 08 septembrie 2022, Savva Larisa a solicitat Preturii sectorului Rîșcani restituirea gardului și a materialelor de construcție „sustrase” de angajații preturii la 24.08.2022, solicitând totodată compensarea prejudiciului material de 50 000 lei. (f.d.40 dosar administrativ)

Prin nota informativă nr. 04/9-499/22 din 15.09.2022, pârâta a precizat că demontarea și evacuarea gardului neautorizat au fost efectuate de ÎMPSL, în baza Dispoziției Pretorului, gardul nefiind „sustras”, ci transmis la baza ÎMSL. Reclamantei i s-a comunicat că pentru a-și ridica bunurile trebuie să achite cheltuielile de demolare, iar cererea a fost transmisă ÎMSL Rîșcani. (f.d.41-43 dosar administrativ)

La 19 octombrie 2022, Savva Larisa a formulat o nouă cerere prealabilă, prin care a solicitat compensarea prejudiciului material de 50 000 lei și a prejudiciului moral de 100 000 lei, invocând deposedarea abuzivă de bunuri și efectele psihologice cauzate de acțiunile discreționare ale autorității (frustrare, anxietate, neliniște, insomnie, stări depresive). (f.d.45-46 dosar administrativ)

Prin nota informativă nr. 03-7/880/22 din 27.10.2022, Pretura sectorului Rîșcani a reiterat că cererea de compensare trebuia înaintată concomitent cu cererea prealabilă din 24.08.2022. Totodată, s-a menționat că acordarea despăgubirilor pentru prejudiciul cauzat prin emiterea unui act administrativ ilegal poate fi solicitată conform art. 60 alin. (3) Cod administrativ, numai după anularea actului prin hotărâre judecătorească definitivă. (f.d.49-51 dosar administrativ)

În acest context, la data de 28 noiembrie 2022, reclamanta s-a adresat în instanța de contencios administrativ cu prezenta acțiune. (f.d.3-7 dosar judiciar)

În drept, în temeiul art. 277 – 278 din Codul de procedură civilă al Republicii Moldova, orice persoană care se consideră vătămată într-un drept, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluţionare în termen legal a unei cereri se poate adresa instanţei judecătoreşti competente pentru anularea actului, repunerea în drept şi repararea prejudiciului.

Acţiunile în contenciosul administrativ se examinează de instanţele judecătoreşti respective conform normelor generale ale prezentului cod, cu excepţiile şi completările stabilite de legislaţia contenciosului administrativ.

În temeiul art. 195 Cod administrativ al RM, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu exceptia art. 169–171.

În temeiul art. 224 alin. (1) din Codul administrativ, examinînd acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri: a) în baza unei acțiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum și o eventuală decizie de soluționare a cererii prealabile, dacă acestea sînt ilegale și prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale;

b) în baza unei acțiuni în obligare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual de respingere a solicitării sau o eventuală decizie adoptată în procedura prealabilă și obligă autoritatea publică să emită un act administrativ individual, dacă revendicarea pretenției reclamantului de emitere a actului este întemeiată; c) în baza unei acțiuni în realizare, obligă la acțiune, tolerare sau inacțiune, dacă o astfel de pretenție a reclamantului este întemeiată; d) în baza unei acțiuni în constatare, constată existența sau inexistența unui raport juridic ori nulitatea unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ, dacă raportul juridic există sau, respectiv, nu există ori actul administrativ individual sau contractul administrativ este nul; e)

în baza unei acțiuni de control normativ, anulează în tot sau în parte actul administrativ normativ, dacă acesta este ilegal, sau constată nulitatea acestuia, dacă acesta este nul;

**f) respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit. a)–e).**

În temeiul art. 225 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ.

Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

În temeiul art.225 alin.(4) din Codul administrativ, alte limitări ale examinării judiciare în cauzele de contencios administrativ sînt reglementate expres prin legi speciale.

În temeiul art. 93 alin. (1) – (3) din Codul administrativ, (1) **fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția**, (2) prin derogare de la prevederile alin. (1), **fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale**, iar (3) reglementări suplimentare sau derogatorii sînt admisibile doar în baza prevederilor legale.

Având în vedere circumstanțele de fapt constatate și normele de drept aplicabile, instanța de judecată ajunge la concluzia să respingă ca neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ înaintată de Savva Larisa împotriva Preturii sectorului Rîșcani mun. Chișinău privind anularea actului administrativ individual defavorabil, constatarea nesoluționării cererii prealabile de suspendare a executării actului administrativ individual defavorabil și compensarea cheltuielilor de judecat.

În temeiul art. 109 din Constituţia Republicii Moldova, administraţia publică în unităţile administrativ-teritoriale se întemeiază pe principiile autonomiei locale, ale descentralizării serviciilor publice, ale eligibilităţii autorităţilor administraţiei publice locale şi ale consultării cetăţenilor în problemele locale de interes deosebit. Autonomia priveşte atât organizarea şi funcţionarea administraţiei publice locale, cât şi gestiunea colectivităţilor pe care le reprezintă.

În temeiul art. 127 alin. (1) și (3) din Constituția Republicii Moldova, statul ocrotește proprietatea. Proprietatea publică aparține statului sau unităților administrativ-teritoriale.

În temeiul art. 3 din Carta Europeană a Autonomiei Locale, prin autonomie locală se înţelege dreptul şi capacitatea efectivă a autorităţilor administraţiei publice locale de a soluţiona şi de a gestiona, în cadrul legii, în nume propriu şi în interesul populaţiei locale, o parte importantă a treburilor publice.

În temeiul art. 3 alin. (2) din Legea nr. 436/2006 privind administrația publică locală, autoritățile administrației publice locale beneficiază de autonomie decizională, organizațională, gestionară și financiară, au dreptul la inițiativă în tot ceea ce privește administrarea treburilor publice locale, exercitându-și, în condițiile legii, autoritatea în limitele teritoriului administrat.

Conform art. 12 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 29/2018 privind delimitarea proprietății publice, de domeniul public al unităților administrativ-teritoriale de nivelul întâi țin: piețele, parcurile, scuarurile, grădinile publice, ariile naturale și alte spații verzi, piețele comerciale, tîrgurile, zonele de agrement, obiectivele sportive ale administrației publice locale și terenurile aferente acestora.

Conform art. 10 alin. (1) și (3) din Legea nr. 523/1999 cu privire la proprietatea publică a unităților administrativ-teritoriale, în Republica Moldova dreptul de proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale este recunoscut și apărat de lege. Nimeni nu are dreptul să

retragă în mod forțat patrimoniul proprietarului public, cu excepția cazurilor prevăzute de legislația în vigoare, precum și să ceară comasarea bunurilor acestuia cu bunurile altui proprietar.

Conform art. 11 din Legea nr. 523/1999 cu privire la proprietatea publică a unităților administrativ-teritoriale, proprietatea publică a unităților administrativ- teritoriale este imprescriptibilă. Ea nu poate fi supusă exproprierii și nu poate constitui obiectul unor garanții reale. Această proprietate poate fi dată în administrare sau închiriată în condițiile legii. Actele juridice încheiate cu încălcarea prevederilor prezentului articol sunt lovite de nulitate absolută

Conform art. 10 alin. (1) din Legea nr. 121/2007 privind administrarea și deetatizarea proprietății publice, bunurile domeniului public fac obiectul exclusiv al proprietății publice. Circuitul civil al acestor bunuri este interzis, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.

Conform art. 471 alin. (4) Cod civil, bunurile domeniului public sânt inalienabile, insesizabile și imprescriptibile. Dreptul de proprietate asupra acestor bunuri nu se stinge prin neuz și nu poate fi dobîndit de terți prin uzucapiune.

Conform art. 101 Cod funciar, terenurile ocupate fără autorizație se restituie deținătorilor legitimi, fără ca ei să repare cheltuielile făcute în timpul folosirii nelegitime a terenurilor. Aducerea terenurilor în stare bună pentru folosință, inclusiv demolarea construcțiilor se face pe seama întreprinderilor, instituțiilor, organizațiilor și a cetățenilor care le-au ocupat fără autorizație. Restituirea terenului ocupat fără autorizație se face în baza hotărîrii organelor de resort.

Conform art.28 alin.(1) din Legea nr.163/2010 privind autorizarea executării lucrărilor de construcție, construcțiile executate în lipsa sau cu încălcarea autorizației de construire/documentației de proiect, sau în lipsa certificatului constatator care confirmă aplicarea principiului aprobării tacite se consideră construcții neautorizate.

Potrivit pct. 1.2. din Regulamentul provizoriu privind procedura de demolare a construcțiilor executate ilegal pe terenurile ce aparțin domeniului public/privat al municipiului Chișinău, aprobat prin Decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 10/10 din 04.12.2014, prevederile prezentului Regulament își au aplicabilitatea în activitatea de demolare/desființare a construcțiilor executate ilegal pe terenuri ce aparțin domeniului public/privat al municipiului Chișinău, activitate încredințată preturilor de sector.

Potrivit pct. 2.1 din Regulament, inspectarea și depistarea construcțiilor executate ilegal pe terenuri ce aparțin domeniului public/privat al municipiului Chișinău este asigurată de către preturile de sector, prin reprezentanții săi, abilitați cu funcții de control.

Potrivit pct.2.2 din Regulament, reprezentantul preturii are obligația să inspecteze și să identifice persoana/proprietarul care a ridicat construcția ilegală (contravenientul), căruia îi înmânează prescripția privind suspendarea lucrărilor neautorizate, demolarea, demontarea, evacuarea și aducerea terenului/construcției la forma inițială, potrivit prevederilor art.101 Cod funciar și prezentului regulament.

Potrivit pct.3.1 din Regulament, demolarea forțată se face numai în baza dispoziției respective a pretorilor de sector, lucrările urmând să înceapă nu mai târziu de 7 zile de la data emiterii ei.

Analizând argumentele reclamantei, coroborate cu circumstanțele de fapt constatate și cadrul normativ incident speței, instanța de contencios administrativ reține următoarele: terenul pe care a fost edificat gardul face parte din domeniul public al municipiului Chișinău, reglementat ca inalienabil, imprescriptibil și insesizabil. Construcțiile executate fără autorizație pe un asemenea teren se califică drept construcții neautorizate, supuse măsurilor de demolare și evacuare conform legii.

Prin urmare, activitatea administrativă desfășurată de Pretura sectorului Rîșcani s-a realizat în temeiul și în strictă conformitate cu dispozițiile legale aplicabile, inclusiv legislația privind proprietatea publică, regimul construcțiilor și regulamentul municipal referitor la demolarea construcțiilor neautorizate. Actul administrativ contestat – Dispoziția nr. 127 din 10.08.2022 – a fost emis în limitele competenței autorității, cu respectarea procedurii legale, fără a se constata vreo încălcare de natură să atragă nulitatea acestuia.

Susținerile reclamantei privind caracterul pretins legal al gardului și existența unui prejudiciu material nu se confirmă prin probe pertinente și concludente. Dimpotrivă, materialele dosarului administrativ demonstrează că reprezentanții Întreprinderii Municipale pentru Servicii Locale Rîșcani au demontat și evacuat exclusiv gardul neautorizat, fără a ridica bunurile reclamantei aflate pe teren, aspect confirmat indirect și de cererea formulată de aceasta la 26 august 2022, în care a invocat pericolul pentru securitatea bunurilor rămase pe teren după demolarea gardului.

În ceea ce privește declarațiile martorului Savva Leonid, instanța de judecată constată că acestea nu sunt pertinente și concludente pentru procedura administrativă desfășurată, or, din materialele dosarului administrativ rezultă explicit că măsura de demontare și evacuare a gardului a fost întreprinsă exclusiv în baza Dispoziției Pretorului sectorului Rîșcani nr. 127 din 10.08.2022, emisă în limitele competenței legale și cu respectarea procedurii stabilite de lege.

Declarațiile martorului, referitoare la vechimea gardului, la planul BTI sau la prezența unor bunuri pe teren, nu pot răsturna prezumția de legalitate a actului administrativ și nu au relevanță pentru stabilirea caracterului autorizat ori neautorizat al construcției contestate. Totodată, susținerile acestuia privind ridicarea unor bunuri ale reclamantei nu se confirmă prin probe obiective, iar însuși comportamentul reclamantei, care ulterior a solicitat atribuirea terenului aferent construcțiilor, confirmă faptul că gardul a fost edificat pe teren din domeniul public și fără autorizația legală necesară.

În aceste condiții, instanța apreciază că declarațiile martorului au un caracter subiectiv, fiind formulate în interesul reclamantei, și nu pot constitui temei pentru a înlătura legalitatea actului administrativ contestat și a procedurii administrative desfășurate.

În aceste condiții, instanța constată că acțiunea în contencios administrativ depusă de Savva Larisa împotriva Preturii sectorului Rîșcani, privind anularea actului administrativ individual defavorabil, constatarea nesoluționării cererii prealabile și compensarea cheltuielilor de judecată, este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

Instanța reține că legalitatea actului administrativ contestat nu a fost răsturnată prin probe pertinente și concludente, iar condițiile prevăzute de art. 224 alin. (1) lit. a) Cod administrativ al Republicii Moldova pentru adoptarea unei hotărâri favorabile reclamantei nu sunt întrunite.

**Având în vedere faptul că instanța de judecată s-a expus asupra argumentelor de principiu invocate de către părți**, în rest, instanţa de judecată respinge argumentele reclamantului, reprezentantului reclamantului și consideră că nu este necesar să răspundă la fiecare în parte, acestea fiind vădit neîntemeiate şi inadmisibile, ori, în sensul jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, articolul 6 § 1 din Convenţia Europeană pentru apărarea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului obligă, inter alia, instanţele naţionale să examineze adecvat declarațiile, argumentele şi probele, cu toate acestea, deşi articolul 6 § 1 al Convenției obligă instanţele să-și motiveze deciziile, acesta nu poate fi interpretat ca impunând instanțelor să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument (a se vedea Van de Hurk v. the

Netherlands, 19 aprilie 1994, §§ 59 și 61, Series A nr. 288, și Burg v. France (dec.), nr. 34763/02, ECHR 2003-II).

Or, întinderea obligaţiei de a-și motiva deciziile poate varia în conformitate cu natura deciziei și trebuie determinată în lumina circumstanţelor cauzei (a se vedea Ruiz Torija v. Spain și Hiro Balani v. Spain, 9 decembrie 1994, Series A nr. 303-A și 303-B, § 29 și, respectiv, § 27; și Helle v. Finland, 19 decembrie 1997, § 55, Reports of Judgments and Decisions 1997-VIII, inclusiv hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului pronunţată în pricina Fomin v. Moldova, nr. 36755/06, § 31, 11 octombrie 2011).

În concluzie, **ținând cont de circumstanțele constatate și normele de drept reținute supra, întru respectarea principiului legalității procesului judiciar și respectiv, al dreptului la un proces echitabil, cu respectarea limitelor controlului judecătoresc,** deoarece circumstanţele importante pentru procedura administrativă desfășurată, au fost constatate şi elucidate pe deplin de autoritatea publică pârâtă, concluziile autorității publice nefiind în contradicţie cu circumstanțele de fapt constatate, iar la emiterea actului administrativ autoritatea publică a aplicat corect normele de drept material și procedural, actul administrativ individual fiind legal în fond și prin acesta reclamantul nu este vătămat în drepturile sale, **instanţa de judecată ajunge la concluzia să respingă ca fiind neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ** înaintată de Savva Larisa împotriva Preturii sectorului Rîșcani mun. Chișinău privind anularea actului administrativ individual defavorabil, constatarea nesoluționării cererii prealabile de suspendare a executării actului administrativ individual defavorabil și compensarea cheltuielilor de judecată, în conformitate cu art. 224 alin. (1) lit. f), art. 225, 226 din Codul administrativ – **deoarece nu sînt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a) Cod administrativ al RM.**

**Compensarea cheltuielilor de judecată:**

În temeiul art.94 alin.(1) Cod de procedură civilă al RM, aplicabil prin prisma art. 195 Cod administrativ, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată, context în care, deoarece acțiunea în contencios administrativ se respinge, se constată că, la cererea reclamantului, nu există temei de compensare a cheltuielilor de judecată.

**Partea dispozitivă:** În conformitate cu prevederile art. art. 236, art. 238 – 241, art. art. 277 – 278 Cod de procedură civilă al Republicii Moldova, art. 224 alin. (1) lit. f), art. 225, 226 și art. 232 Cod administrativ al Republicii Moldova, în urma deliberării, instanța de judecată, –

**H o t ă r ă ș t e:**

A **respinge ca fiind neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ –** înaintată de Savva Larisa împotriva Preturii sectorului Rîșcani mun. Chișinău privind anularea actului administrativ individual defavorabil, constatarea nesoluționării cererii prealabile de suspendare a executării actului administrativ individual defavorabil și compensarea cheltuielilor de judecată.

Se explică că, hotărârile în fond se motivează în scris în termen de 45 zile lucrătoare de la înregistrarea cererii de apel depuse în termen sau în termen de 45 zile lucrătoare de la depunerea unei cereri de motivare a hotărîrii. Cererea de motivare a hotărîrii se depune în termenul de decădere de 15 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărîrii, în temeiul art. 226 alin. (2) Cod administrativ al RM.

Hotărârea este cu drept de **apel la Curtea de Apel Centru** în termen de 30 de zile calculate de la data pronunțării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

**Președintele ședinței, judecător –** **Elena Bolocan**

Actul judecătoresc este public și poate fi accesat pe pagina web a instanței www.jc.instante.justice.md.